

Παίζοντας με
τους
θησαυρούς
του
Φθινοπώρου!

Φθινοπωρινά
Φύλλα

Φθινόπωρος
Περπάτος

Μήνες

Φρούτα

Φύλλα
Δέντρων

Άνθρωποι

Ζωα

Βροχή

Στα πλαίσια της ενασχόλησης μας με τη θεματική ενότητα «Φθινόπωρο» ζητήσαμε από τα παιδιά να ανακαλύψουν τους θησαυρούς του και να φέρουν κάποιους από αυτούς στο νηπιαγωγείο μας. Η ανταπόκριση όλων ήταν πραγματικά συγκινητική!

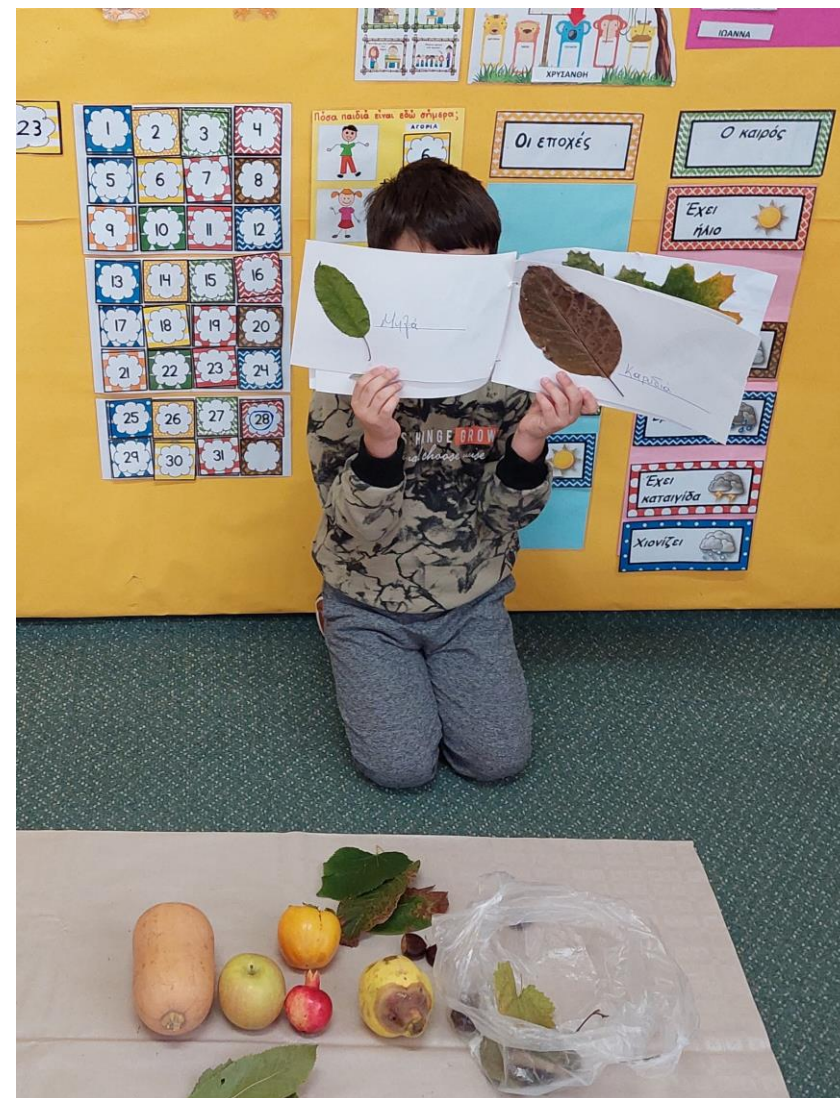
Τα παιδιά έφεραν φθινοπωρινούς θησαυρούς
και τους παρουσίασαν στην παρεούλα.

Στη συνέχεια παρατήρησαν τους θησαυρούς.....

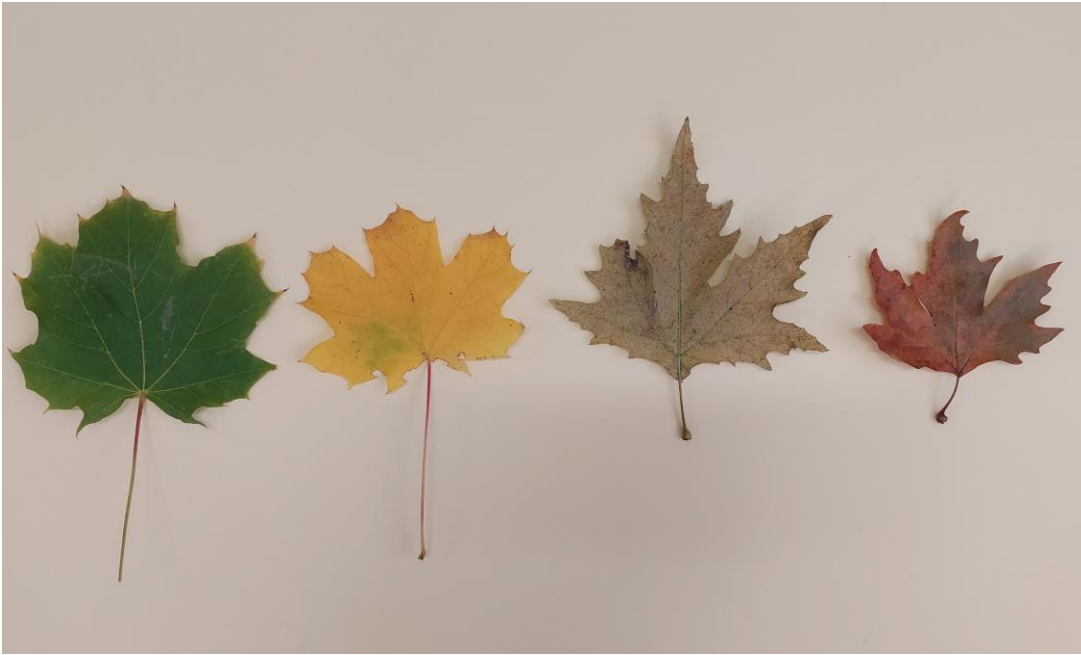
τους ομαδοποίησαν....

και δημιούργησαν τη γωνιά των θησαυρών του Φθινοπώρου!

Σημαντικό μέρος της γωνιάς αυτής κατέλαβαν τα φύλλα με ποικίλα χρώματα και σχήματα τα οποία και παρατηρήσαμε.

Επίσης, χρησιμοποιώντας το μεγεθυντικό φακό μας,
παρατηρήσαμε τα νεύρα των φύλλων!

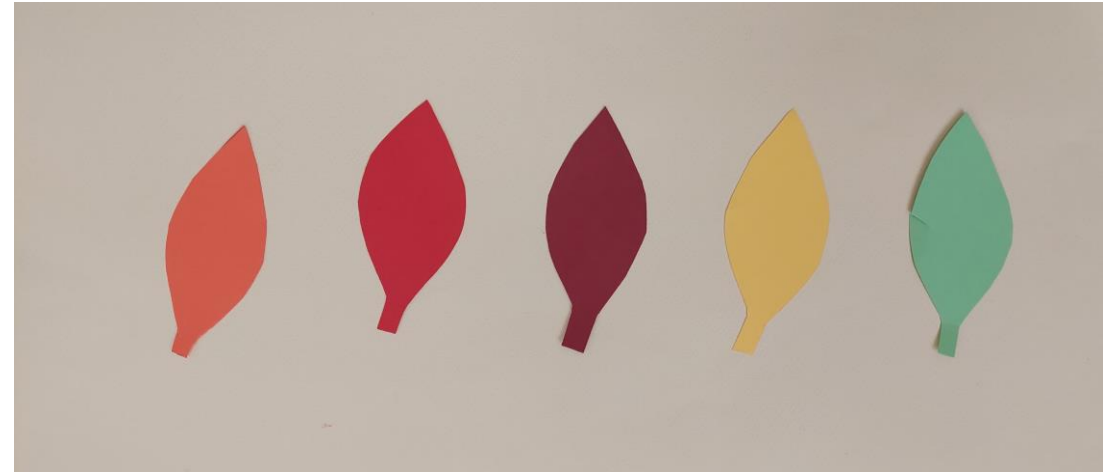
«Κυρία, είναι σαν ακτινογραφία!»
φώναξε ένας μικρός μας φίλος!

Στη συνέχεια,
κόψαμε
φύλλα από χαρτόνι,

..... παίξαμε με αυτά
και τα ομαδοποιήσαμε ως προς το χρώμα τους
αλλά και ως προς το σχήμα τους.

Μετρήσαμε τα φύλλα.....

.....και τα συγκρίναμε (περισσότερα-λιγότερα).

Τέλος κατασκευάσαμε μόμεπλε και διακοσμήσαμε την τάξη μας.

Η ιστορία του χλωροφυλλούλη μας έμαθε γιατί τα φύλλα των φυλλοβόλων δέντρων αλλάζουν χρώμα και πέφτουν.

Μια φορά και έναν καιρό...

ΦΥΛΛΟ

...ήταν ένα μικρό πράσινο

Μέσα στο φυλλαράκι ζούσαν τρία μικροσκοπικά ανθρωπάκια: ο πρασινωπός χλωροφυλλούλης, ο κίτρινος ξανθοφυλλούλης και ο πορτοκαλί καροτένιος.

Ήταν καλά και αγαπημένα φιλαράκια...
Το καλοκαίρι, ο χλωροφυλλούλης ήταν πολύ, μα ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ απασχολημένος: κάθε μέρα έπαιρνε μπόλικη δύναμη από τον καλό του ήλιο τον ήλιο, φρέσκο, δροσερό αεράκι, νερό και χρήσιμες ουσίες από το έδαφος, τα ανακάτευε καλά-καλά και έφτιαχνε κάτι γλυκό, κάτι σαν άχαρα (γλυκόζη), έφτιαχνε δηλαδή το φαγητό για το μικρό μας φυλλαράκι, που παρέμενε πράσινο και δυνατό.

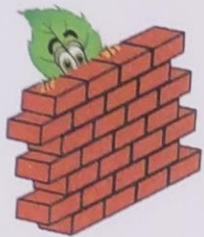

Όμως ο καιρός περνούσε και κάποια μέρα έφτασε το φθινόπωρο...

...αρχίζει να φυσάει και να κάνει κρύο.
Το φυλλαράκι μας, ο χλωροφυλλούλης, θέλει να προστατευτεί...

Το φυλλαράκι μας αρχίζει να χτίζει έναν τοίχο, για να μην μπορεί να τεράσει το κρύο του χειμώνα που πλησιάζει.

Όμως ο τοίχος είναι τόσο παχύς και δυνατός που δεν αφήνει πια τον χλωροφυλλούλη να μαζέψει νερό... και ο ήλιος δεν ρίχνει πια τις δυνατές του ακτίνες...

Χωρίς όμως νερό και χωρίς ήλιο δυνατό, ο χλωροφυλλούλης δεν μπορεί να φτιάξει φαγητό για το μικρό μας **πράσινο** φύλλο.

Αρχίζει να αδυνατίζει, ενώ οι δύο του φίλοι, ο ξανθοφυλλούλης και ο καροτένιος φαίνονται τώρα

γίγαντες
μπροστά του....

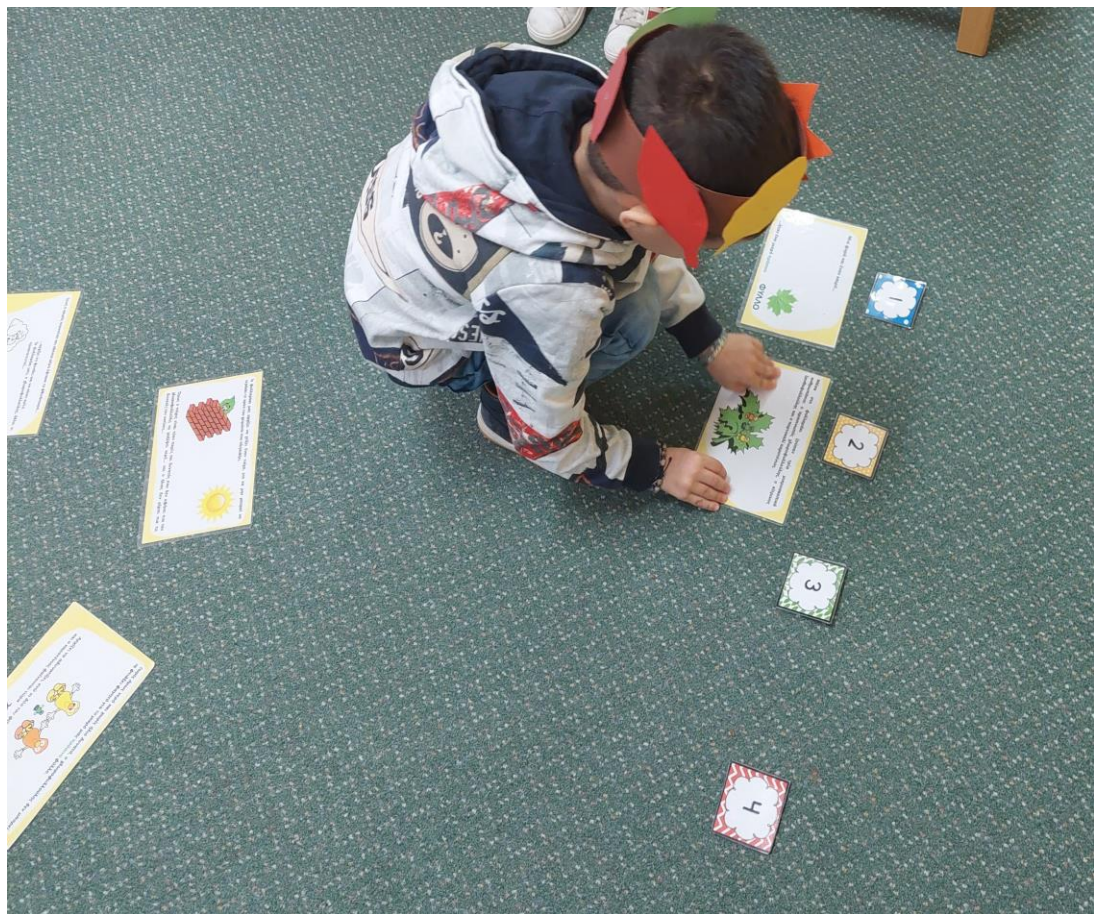
Το φυλλαράκι μας έχει τώρα ένα πορτοκαλοκίτρινο χρωματάκι...

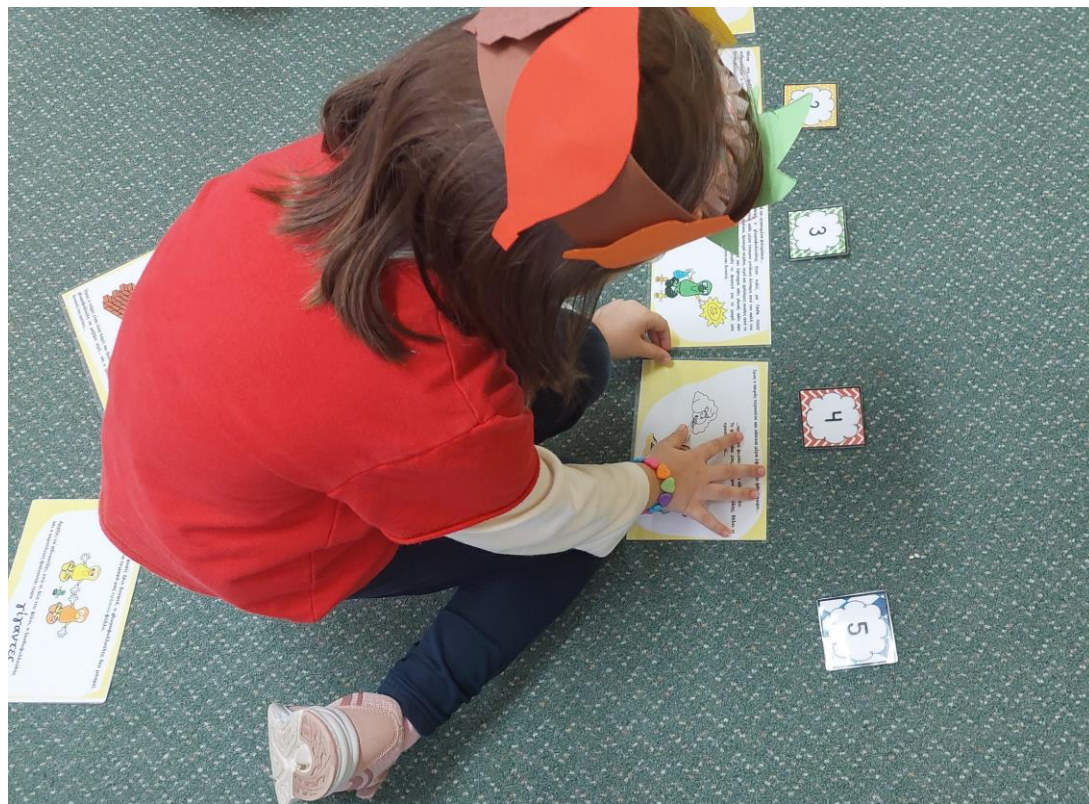

Μα καθώς δεν έχει αρκετό φαγητό να φάει για να μείνει γερό και δυνατό...

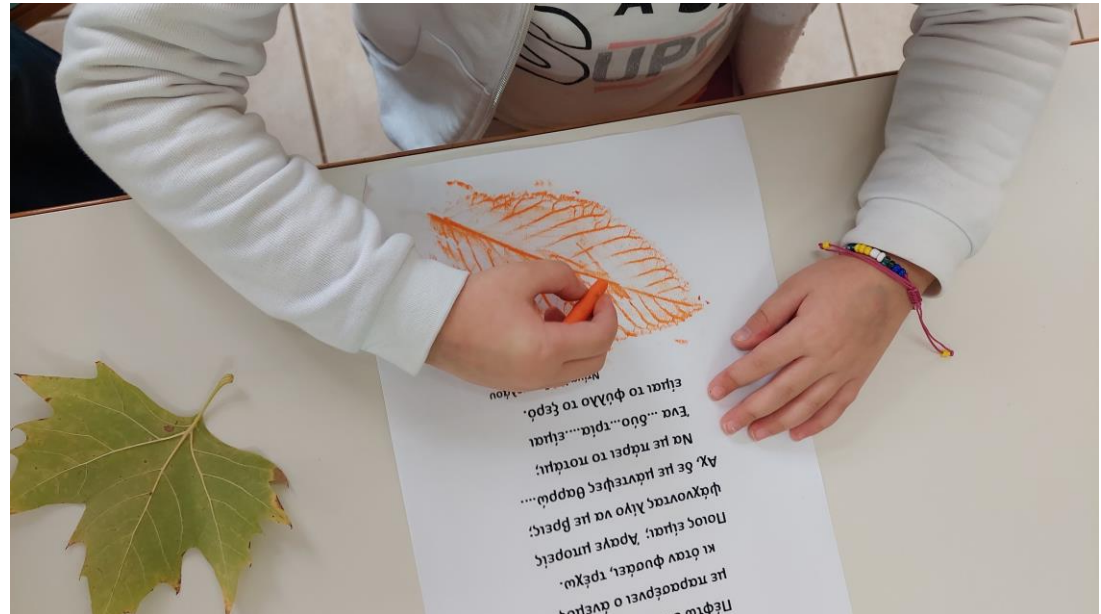
Προσπαθήσαμε να θυμηθούμε την ιστορία
και να τοποθετήσουμε τις εικόνες της στη σωστή σειρά.

Μάθαμε και ένα όμορφο αίνιγμα για το φύλλο το ξερό

8.11.2023

ΘΕΟΔΩΡΟΣ
Αίνιγμα

Πέφτω εδώ, πέφτω εκεί,
με παρασέρνει ο άνεμος
κι όταν φυσάει, τρέχω.
Ποιος είμαι; Άραγε μπορείς
ψάχνοντας λίγο να με βρεις;
Αχ, δε με μάντεψες θαρρώ....
Να με πάρει το ποτάμι;
Ένα ...δύο...τρία....είμαι
είμαι το φύλλο το ξερό.

Ντίνα Χατζηνικολάου

8.11.2023

ΣΤΑΥΡΟΣ
Αίνιγμα

Πέφτω εδώ, πέφτω εκεί,
με παρασέρνει ο άνεμος
κι όταν φυσάει, τρέχω.
Ποιος είμαι; Άραγε μπορείς
ψάχνοντας λίγο να με βρεις;
Αχ, δε με μάντεψες θαρρώ....
Να με πάρει το ποτάμι;
Ένα ...δύο...τρία....είμαι
είμαι το φύλλο το ξερό.

Ντίνα Χατζηνικολάου

ΣΑΒΒΑΣ
Αίνιγμα

Πέφτω εδώ, πέφτω εκεί,
με παρασέρνει ο άνεμος
κι όταν φυσάει, τρέχω.
Ποιος είμαι; Άραγε μπορείς
ψάχνοντας λίγο να με βρεις;
Αχ, δε με μάντεψες θαρρώ....
Να με πάρει το ποτάμι;
Ένα ...δύο...τρία....είμαι
είμαι το φύλλο το ξερό.

Ντίνα Χατζηνικολάου

ΓΙΩΝΑ
Αίνιγμα

Πέφτω εδώ, πέφτω εκεί,
με παρασέρνει ο άνεμος
κι όταν φυσάει, τρέχω.
Ποιος είμαι; Άραγε μπορείς
ψάχνοντας λίγο να με βρεις;
Αχ, δε με μάντεψες θαρρώ....
Να με πάρει το ποτάμι;
Ένα ...δύο...τρία....είμαι
είμαι το φύλλο το ξερό.

Ντίνα Χατζηνικολάου

8.11.2023

ΔΟΔΩΝΗ
Αίνιγμα

Πέφτω εδώ, πέφτω εκεί,
με παρασέρνει ο άνεμος
κι όταν φυσάει, τρέχω.
Ποιος είμαι; Άραγε μπορείς
ψάχνοντας λίγο να με βρεις;
Αχ, δε με μάντεψες θαρρώ....
Να με πάρει το ποτάμι;
Ένα ...δύο...τρία....είμαι
είμαι το φύλλο το ξερό.

Ντίνα Χατζηνικολάου

8.11.2023

ΜΑΡΙΑ ΧΡΗΣΤΙΝΑ
Αίνιγμα

Πέφτω εδώ, πέφτω εκεί,
με παρασέρνει ο άνεμος
κι όταν φυσάει, τρέχω.
Ποιος είμαι; Άραγε μπορείς
ψάχνοντας λίγο να με βρεις;
Αχ, δε με μάντεψες θαρρώ....
Να με πάρει το ποτάμι;
Ένα ...δύο...τρία....είμαι
είμαι το φύλλο το ξερό.

Ντίνα Χατζηνικολάου

ΗΛΙΑΝΑ
Αίνιγμα

Πέφτω εδώ, πέφτω εκεί,
με παρασέρνει ο άνεμος
κι όταν φυσάει, τρέχω.
Ποιος είμαι; Άραγε μπορείς
ψάχνοντας λίγο να με βρεις;
Αχ, δε με μάντεψες θαρρώ....
Να με πάρει το ποτάμι;
Ένα ...δύο...τρία....είμαι
είμαι το φύλλο το ξερό.

Ντίνα Χατζηνικολάου

Τραγουδήσαμε με την κυρία Εύα ένα υπέροχο τραγούδι,
στα αγγλικά, για το Φθινόπωρο.

Κόψαμε και πάλι φύλλα φθινοπωρινά
και φτιάξαμε στεφάνια που τα παρασέρνει ο άνεμος
και παίζουν ρυθμικά παιχνίδια.

Στο γρήγορο χτύπημα του ταμπουρίνου τρέχουν.....

στο αργό χτύπημα του ταμπουρίνου περπατούν.....

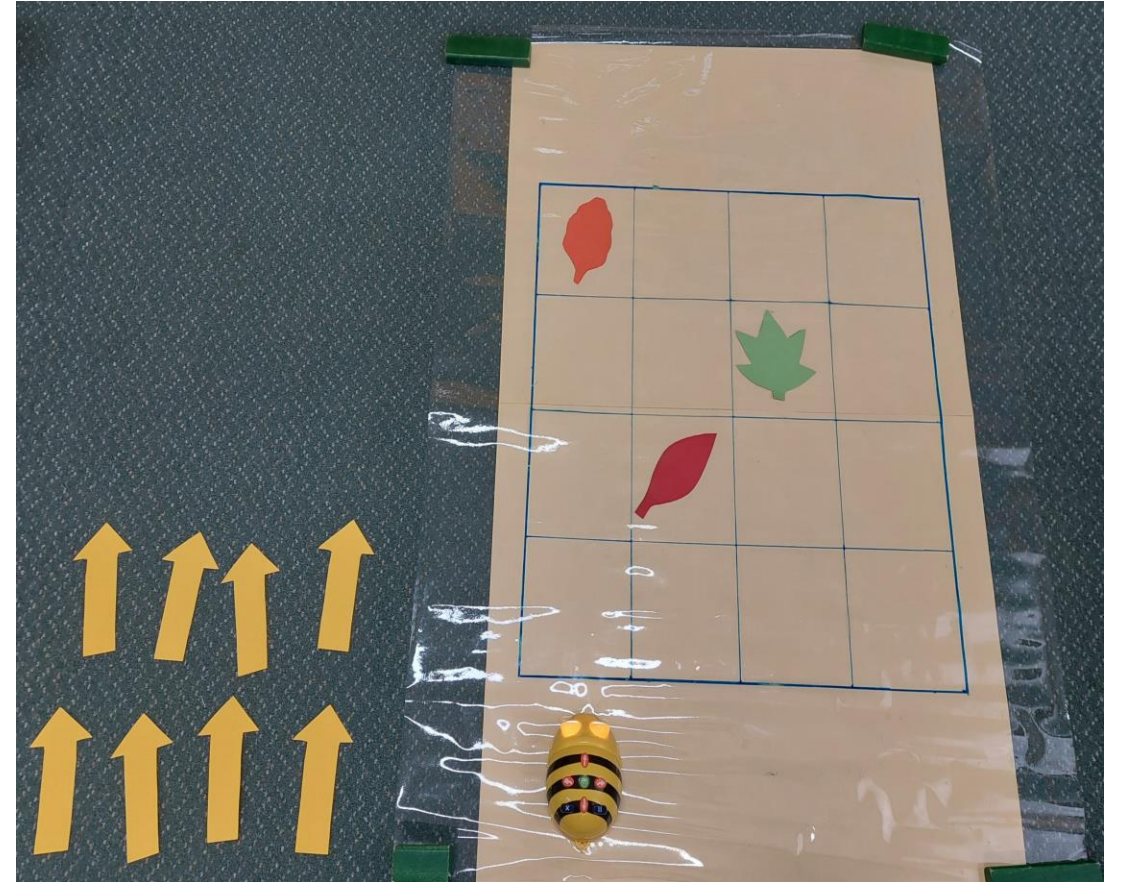

.....και όταν το ταμπουρίνο σιωπά , σταματούν!

Το μικρό ρομποτάκι,
η Μελισσούλα μας,
έπαιξε και αυτό με τα
φύλλα μας!

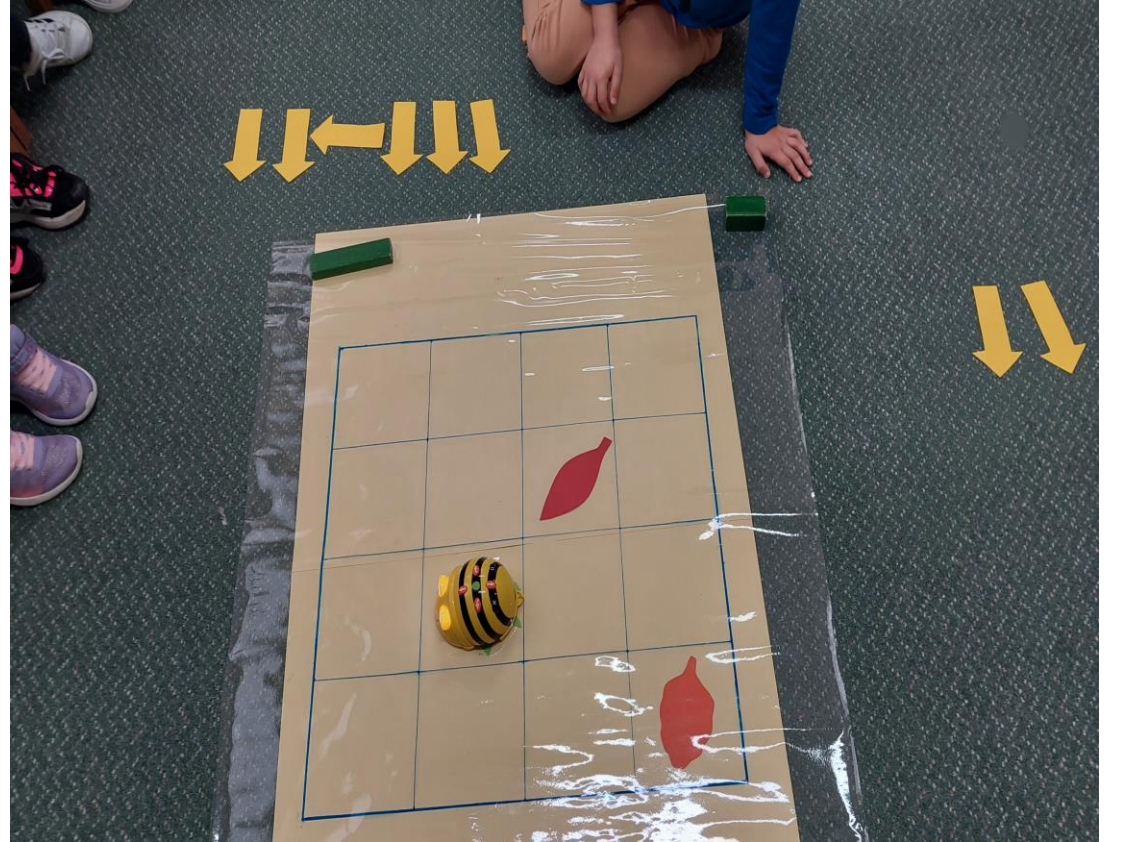

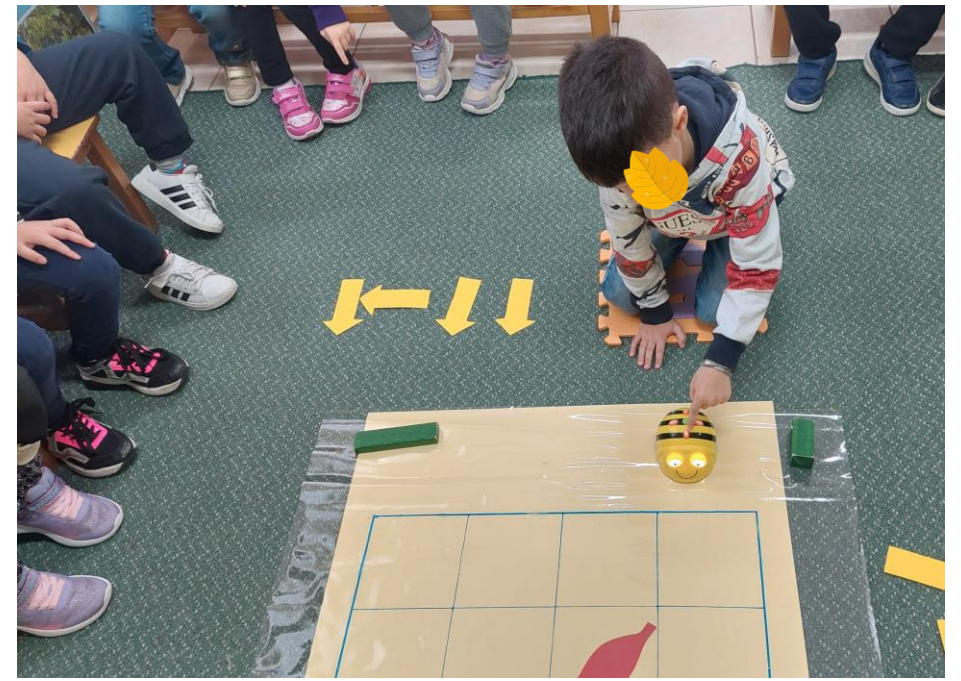
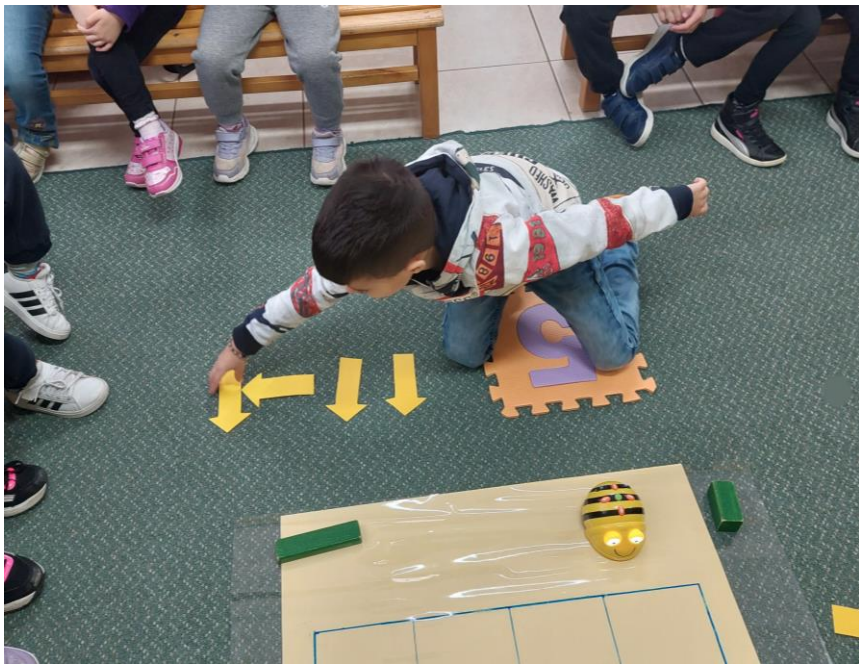
Πρώτα με το δαχτυλάκι μας
βρίσκουμε την πορεία
που θα ακολουθήσει
για να πάει στο συγκεκριμένο φύλλο,

μετά με τα βελάκια δείχνουμε τις
εντολές

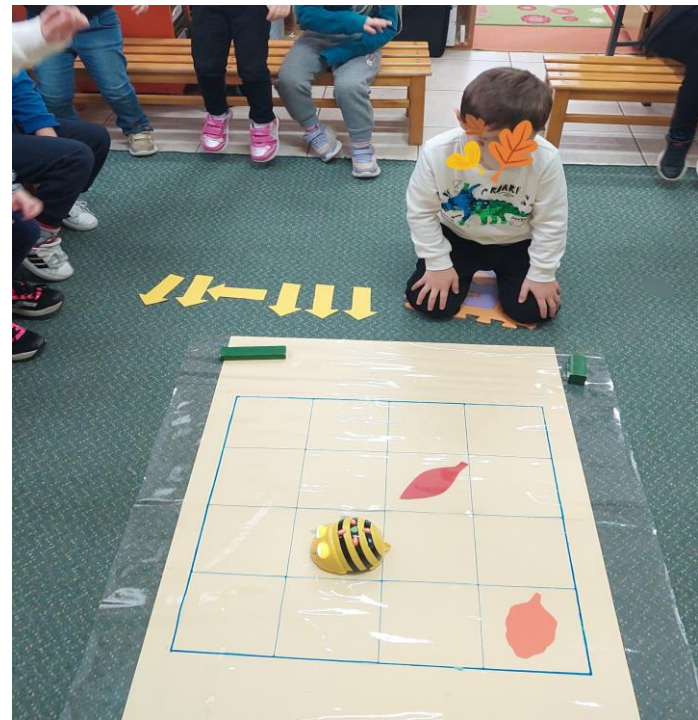
και έπειτα προγραμματίζουμε το
ρομποτάκι μας!

Τέλος γίναμε ζωγράφοι και δημιουργήσαμε το δικό μας
φθινοπωρινό δέντρο.

Πρώτα ζωγραφίσαμε ομόκεντρους κύκλους σε χαρτί κουζίνας,
έπειτα το μουσκέψαμε, το στεγνώσαμε
και φτιάξαμε τα δικά μας φθινοπωρινά δέντρα .

Τέλος προσθέσαμε φύλλα από αποτυπώματα μπατονέτας!

